

Sord indtages til den i § 4 tredie Punktum nævnte Anvendelse, i hvilket Tilfælde tilsvarende Til- eller Afgang maa gives i Kjøbstadens Matrikul.

ad § 17.

Et Mindretal finder, at næringsdrivende Instituter, Aktieselskaber og Interessentskaber, der hidtil have været paalignet Næringskat, bør ikke ved denne Stats Ophævelse blive fritagne for Skat, og foreslæaer, at de skulle kunne indbrages under Ligningen efter Formue og Veilighed.

3. Henshold hertil foreslæaes:

Af Faber, Jønsø, Krebs og Mørk:

At der i 2den Passus efter 1ste Punktum tilføies:

„dog saaledes, at næringsdrivende Instituter, Aktieselskaber og Interessentskaber kunne medtages under Ligningen“.

Mindretallet (Marinus Gad) erkjender tilfulde, at de hidtil i Kjøbstæderne fulgte Regler for den kommunale Beskatning ere høist usubkomne og, betragtede som blivende Grundsaetninger, tilbeels endog aldeles uforstandige; det erkjender fremdeles, at det efterhaanden opstaaede Skuffesystem med Hensyn til Indtægter og Afgifter har bragt det kommunale Regnskabs- og Kassevesen i en saadan Forvirring og uhyttig, kostbar Adspittelse, at en forbedret Lovgivning i saa Henseende maa ansees paatrængende. — Mindretallet nævner derfor et varmt Ønske om, at det maa lykkes snarest muligt at bringe en tilfredsstillende Ordning af disse Forhold tilveie. Det kan ogsaa i Meget slutte sig til det foreliggende Lovudkast, hvis Fremkomst det derfor, hvilken endelig Skjæbne der end maatte blive Udcastet tilbeel, anseer for et væsentligt Skridt fremad til Opgavens Løsning, navnlig derved, at der nu habes et samlet i flere Henseender fortrinligt Materiale som Grundlag, men det maa paa den anden Side dog i flere Punkter og fornemmelig om et af

Lovens Hovedprinciper erklære sig uenigt med Lovkoncipisten og Udvalgets Fleertal, hvis aarsag det skal foreslæae det høie Folkething nedenstaaende tilbeels indgribende Endringer.

Mindretallet kan i Det og Alt tiltræde det i Lovforslagets § 1 indeholdte Princip, at alle en Kjøbstadkommunes Indtægter og Udgifter optages i et samlet, letoverskueligt Regnskab, og at de hidtil spredte Kassebeholdninger sammenbrages i en fælles Kasse, fra hvilken alle Ind- og Udtællinger besørjes. Det vil ogsaa let sees, at den til Paragrafen foreslæaede Endring kun har til Hensigt at udføre Principet videre, idet man vistnok maa billige, at saadanne offentlige Anstalter og Indretninger, som ikke ligefrem høre under Kommunens Omraade eller Bestyrelse, beholde deres særlige Stilling og Regnskabsvesen, men det ikke indsees at være en ligefrem Følge heraf, at de ogsaa beholde deres særlige Kasser; saadanne maae altid for Vedkommende medføre Udgifter, som formeentlig helst bør undgaaes, og at de tilmed nødvendiggjøre større døde Pengebeholdninger, end naar alle paa hvert Sted disponible Midler sammenbrages i een stor Kasse, kan vel et heller omtvistes. Men uhyttige Kassebeholdninger ere et nationaløkonomisk Tab, som ligefrem kan beregnes efter det Udbytte, der til hver givne Tid lader sig indvinde af de Kapitaler, som kunde frigjøres til Brug i Frembringelsens Tjeneste.

Naar Mindretallet maa foreslæae at indskrænke § 2 til en ganske almindelig Udtalelse om Indretningen af en saakaldet „Sordebog“, saa er det langtfra Meningen hermed at ville udtale en misbilligende Dom om den foreslæaede Indretning; man skal endog saa vilig indrømme, at den forekommer at være i enhver Henseende tilfredsstillende og saa udtømmende, som den foreløbig kan gives; men det er formeentlig mindre rigtigt og upraktisk at fastsætte ved Lov, hvad der ikke alene principmæssig henhører under Administrationen, men sikkerlig ogsaa efter de forskjellige Tidens og Steders Krav bør kunne omændres ad Anordningens lettere Ved istedetfor gennem Lovgivningsmagtens besværligere Massineri.